

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2023. gada 6. septembrī*

Civildienests – Ierēdņi – Izdienas pensija – Pirms dienesta uzsākšanas Savienībā iegūtās pensijas tiesības – Nodošana Savienības sistēmai – Dienestā nostrādātais laiks, kas mazāks nekā desmit gadi – Nāve – Atteikums atmaksāt kapitālu, kas atbilst valstī iegūtajām un nodotajām pensijas tiesībām un ESIPS iegūtajām pensijas tiesībām – Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punkts un 12. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Nepamatota iedzīvošanās

Lietā T-171/22

OR,

OS,

ko pārstāv *N. de Montigny*, advokāte,

prasītāji,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *T. Bohr*, *M. Brauhoff* un *G. Niddam*, pārstāvji,

atbildētāja,

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs L. Trišo [*L. Truchot*] (referents), tiesneši H. Kanninens [*H. Kanninen*] un T. Perišina [*T. Perišin*],

sekretārs: L. Ramete [*L. Ramette*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu,

pēc 2023. gada 11. maija tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

1 Ar prasību atbilstoši LESD 270. pantam prasītāji OR un OS kā A (turpmāk tekstā – “A” vai “mirušais ierēdnis”) tiesību pārņēmēji lūdz, pirmkārt, atcelt Eiropas Komisijas Atalgojuma un individuālo tiesību biroja (*PMO*) 2021. gada 12. jūlija lēmumu, ar ko ir noraidīts viņu lūgums atmaksāt kapitālu, kurš atbilst valstī iegūtajām pensijas tiesībām, ko viņu tēvs ieguvis pirms dienesta uzsākšanas Eiropas Savienībā, un kurš nodots Eiropas Savienības iestāžu pensiju sistēmai (turpmāk tekstā – “ESIPS”), no vienas puses, un kapitālu, kas atbilst šīs personas iemaksām ESIPS līdz viņa nāves dienai, no otras puses, kā arī 2021. gada 22. decembra lēmumu, ar kuru ir noraidīta viņu sūdzība, ciktāl tiek uzskatīts, ka šis lēmums sniedz papildu pamatojumu, un, otrkārt, atmaksāt pieprasītās summas, kam pieskaitīti procenti atbilstoši procentu likmei, kuru Eiropas Centrālā banka (ECB) piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām, pieskaitot tai 2 procentpunktus.

Tiesvedības priekšvēsture

- 2 2003. gada 16. jūlijā A uzsāka darbu Savienībā kā ligumdarbinieks palīguzdevumiem. No 2004. gada 16. jūlija viņš Komisijā strādāja kā pagaidu darbinieks, bet pēc tam 2006. gada 16. aprīlī kļuva par ierēdni.
- 3 Saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) VIII pielikuma 11. panta 2. punktu 2005. gada septembrī A nodeva ESIPS kapitālu, kas atbilst pensijas tiesībām, kuras valstī iegūtas pirms viņa stāšanās dienestā Savienībā (turpmāk tekstā – “nodošana “in””). Šī kapitāla iemaksa ESIPS radija zināma skaita iemaksu gadu atzīšanu.
- 4 Pēc tam A pieprasīja un saņēma atvaļinājumu personisku iemeslu dēļ laikposmā no 2008. gada 17. septembra līdz 2013. gada 16. septembrim, lai varētu stāties darbā *ITER* Starptautiskajā kodolsintēzes enerģijas organizācijā (turpmāk tekstā – “*ITER*”), kas atrodas Senpollediransā [*Saint-Paul-lez-Durance*] (Francija). Šis atvaļinājums personisku iemeslu dēļ tika pagarināts līdz viņa aiziešanai no darba, par ko viņš paziņoja 2020. gada 1. jūlijā un kas stājās spēkā 2020. gada 16. septembrī.
- 5 Tādējādi A bija veicis iemaksas ESIPS laikposmā no 2003. gada 16. jūlija līdz 2008. gada 16. septembrim, proti, piecus gadus un divus mēnešus.
- 6 Ar elektroniskā pasta vēstuli, kas nosūtīta 2020. gada 1. jūlijā, proti, dienā, kad A iesniedza Komisijai paziņojumu par aiziešanu no darba, viņš izjautāja *PMO* par procedūru, kāda jāievēro, lai panāktu ESIPS ietvaros iegūto pensijas tiesību nodošanu Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punkta izpratnē (turpmāk tekstā – “nodošana “out””) citai pensiju sistēmai. Tajā pašā elektroniskā pasta vēstulē A precizēja, ka nav faktiski nostrādājis desmit gadus dienestā, kas ir prasīti, lai varētu saņemt izdienas pensiju.
- 7 Atbildē, kas ar elektroniskā pasta vēstuli nosūtīta 2020. gada 2. jūlijā, *PMO* norādīja A uz procedūru, kāda jāievēro, lai veiktu nodošanu “out”. *PMO* arī paskaidroja A, ka, tā kā viņš dienestā nostrādājis mazāk nekā desmit gadus, viņam ir jānodod ESIPS ietvaros iegūto pensijas tiesību aktuārais ekvivalents.
- 8 2021. gada 5. janvārī A nomira.

- 9 Ar 2021. gada 14. janvāra elektroniskā pasta vēstuli prasītāju māte – mirušā ierēdņa bijusī laulātā – informēja *PMO* par viņa nāvi. Tajā pašā dienā *PMO* viņai atbildēja, ka, tā kā mirušais ierēdnis pirms savas nāves nav iesniedzis pieteikumu par nodošanu “out”, šāda nodošana vairs nav iespējama.
- 10 2021. gada 18. martā prasītāji, kas ir mirušā ierēdņa bērni un vienīgie mantinieki, kā tiesību pārņēmēji iesniedza pieteikumu atbilstoši Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punktam, lai saņemtu, pirmkārt, tā kapitāla samaksu, kurš atbilst pensijas tiesībām, ko valstī viņu tēvs ieguvis pirms stāšanās dienestā Savienībā un kas nodotas ESIPS, un, otrkārt kapitālu, kas atbilst pensijas tiesībām, kuras viņu tēvs ieguvis ESIPS pirms viņa nāves.
- 11 Ar 2021. gada 12. jūlija lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) *PMO* noraidīja prasītāju pieteikumu.
- 12 Apstrīdētajā lēmumā *PMO* it īpaši norādīja – tā kā mirušais ierēdnis ir nostrādājis mazāk nekā desmit gadus, viņš nevar pretendēt uz Savienības pensiju, tāpēc nedz viņa atraitne, nedz bāreņi bērni nav tiesīgi saņemt Civildienesta noteikumos paredzēto reversijas pensiju. *PMO* arī norādīja, ka neviena Civildienesta noteikumu norma neļauj atmaksāt kapitālu, kas veido pensijas tiesības, kuras iegūtas ESIPS, ieskaitot tiesības, ko bijušais ierēdnis vai darbinieks, kurš miris, ir nodevis ESIPS, un paskaidroja, ka pieteikums par nodošanu “out” ir individuālas tiesības, kas pieejamas vienīgi bijušajiem ierēdņiem un darbiniekiem un ko mirušais ierēdnis nav izmantojis pēc viņa aiziešanas no darba stāšanās spēkā.
- 13 2021. gada 20. septembrī prasītāji par apstrīdēto lēmumu iesniedza sūdzību saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu.
- 14 Ar 2021. gada 22. decembra lēmumu (turpmāk tekstā – “lēmums par sūdzības noraidīšanu”) prasītāju sūdzība tika noraidīta.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 15 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
  - atcelt apstrīdēto lēmumu un lēmumu par sūdzības noraidīšanu, ja tiks uzskatīts, ka tajā ir sniegts papildu pamatojums;
  - piespriest Komisijai atmaksāt pieprasītās summas, kam pieskaitīti procenti atbilstoši procentu likmei, kuru ECB noteikusi savām galvenajām refinansēšanas operācijām, pieskaitot tai 2 procentpunktus;
  - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 16 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
  - prasību noraidīt;
  - piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par prasības priekšmetu

- 17 No atcelšanas prasījumiem izriet, ka prasītāji lūdz Vispārējo tiesu atcelt ne tikai apstrīdēto lēmumu, bet arī lēmumu par sūdzības noraidīšanu, ja tiks uzskatīts, ka tajā ir sniegts papildu pamatojums.
- 18 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru atcelšanas prasījumi, kas formāli vērsti pret lēmumu par sūdzības noraidīšanu, gadījumā, ja šiem prasījumiem nav patstāvīga satura, nozīmē, ka Vispārējā tiesā tiek apstrīdēts akts, par kuru ir iesniegta sūdzība (spriedums, 2018. gada 13. jūlijs, *Curto/Parlaments*, T-275/17, EU:T:2018:479, 63. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2006. gada 6. aprīlis, *Camós Grau/Komisija*, T-309/03, EU:T:2006:110, 43. punkts).
- 19 Šajā lietā, tā kā ar lēmumu par sūdzības noraidīšanu ir tikai apstiprināts apstrīdētais lēmums, precizējot tā pamatojumu, ir jākonstatē, ka prasījumiem atcelt lēmumu par sūdzības noraidīšanu nav patstāvīga satura un tādēļ par tiem nav jāpieņem atsevišķs lēmums. Tomēr, pārbaudot apstrīdētā lēmuma likumību, ir jāņem vērā lēmumā par sūdzības noraidīšanu paustais pamatojums, kuram būtu jāsakrīt ar apstrīdētā lēmuma pamatojumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 30. aprīlis, *Wattiau/Parlaments*, T-737/17, EU:T:2019:273, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

Par lietas būtību

Par prasījumiem atcelt apstrīdēto lēmumu

- 20 Lai pamatotu prasījumus par atcelšanu, prasītāji izvirza tikai vienu pamatu, kas attiecas uz Savienības nepamatotu iedzīvošanos.
- 21 Prasītāji būtībā apgalvo, ka Savienības budžets ir papildināts ar kapitālu, kas atbilst, pirmkārt, valsts pensijas tiesībām, kuras mirušais ierēdnis ieguvis pirms dienesta uzsākšanas Savienībā un kuras nodotas ESIPS, un, otrkārt, iemaksām, ko mirušais ierēdnis iemaksājis ESIPS, strādājot Savienības dienestā.
- 22 It īpaši, pirmkārt, prasītāji norāda, ka apstrīdētajam lēmumam nav nekāda juridiskā pamata un tas nav balstīts uz interpretāciju tiesā.
- 23 Šajā ziņā prasītāji, pirmām kārtām, apgalvo, ka Komisija nepamatoti uzskatīja, ka Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. pants ļauj Savienībai paturēt kapitālu, ko mirušais ierēdnis uzkrājis ESIPS ietvaros.
- 24 No vienas puses, prasītāji apstrīd nodošanas “in” atsaucamo raksturu. Viņi uzskata, ka no Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. un 12. panta vispārīgo īstenošanas noteikumu, kas pieņemti ar Komisijas 2011. gada 3. marta Lēmumu C(2011) 1278, kurš publicēts 2011. gada 28. marta Administratīvajā informācijā Nr. 17-2011 (turpmāk tekstā – “VĪN”), 8. panta 5. punkta izriet, ka ierēdņa vai darbinieka lēmums kapitālu, kas atbilst valsts pensijas tiesībām, kuras iegūtas pirms dienesta uzsākšanas Savienībā, nodot “in” ESIPS ir neatsaucams tikai tiktāl, ciktāl minētais ierēdnis vai darbinieks vēlāk saņem maksājumus, ko izmaksā šīs sistēmas ietvaros. Prasītāji

pakārtoti piebilst – lai gan šī tiesību norma ir jāinterpretē tādējādi, ka nodošana “in” katrā ziņā ir neatsaucama, tās piemērošana ir jānoraida, ciktāl ar to ir pārkāpts nepamatotas iedzīvošanās princips.

- 25 No otras puses, attiecībā uz nodošanu “out” prasītāji norāda, ka aplūkojamā situācija nav paredzēta Civildienesta noteikumos un VĪN. Viņi uzskata, ka šajā gadījumā tas, ka saistībā ar šo nodošanu “out” nav veikti konkrēti pasākumi, nav mirušā ierēdņa nolaidības vai apzinātas atturēšanās sekas, bet ir tikai pēkšņas, neparedzētas un nenovēršamas viņa nāves rezultāts mazāk nekā četrus mēnešus pēc viņa aiziešanas no darba Komisijā.
- 26 Turklāt prasītāji uzsver, ka nevienā Civildienesta noteikumu normā nav noteikts termiņš, kādā ir jāiesniedz pieteikums par nodošanu “out”, tāpēc tas, ka šī nodošana formāli nav pieprasīta, nevar tikt interpretēts kā mirušā ierēdņa atteikšanās nodot strīdīgās summas citai pensiju sistēmai. Viņi arī norāda, ka, 2020. gada 1. jūlijā izjautājot *PMO* par pasākumiem, kas jāveic šajā nolūkā (skat. šī sprieduma 6. punktu), mirušais ierēdnis nepārprotami izrādīja savu vēlmi veikt minēto nodošanu “out”.
- 27 Otrām kārtām, prasītāji norāda – lai gan pastāv juridisks pamats, lai mirušais ierēdnis veiktu iemaksas ESIPS, viņš tās iemaksāja bez atlīdzības un tādējādi nepamatoti. Mirušā ierēdņa uzkrātās iemaksas ESIPS gan tāpēc, ka viņš strādāja Savienības dienestā, gan nodošanas “in” dēļ, ko viņš veica 2005. gadā, galu galā viņam neradīja nekādas tiesības atbilstoši ESIPS, jo viņš Savienības dienestā strādājis mazāk nekā desmit gadus, kas ir minimālais Civildienesta noteikumos paredzētais ilgums, lai pretendētu uz izdienas pensijas piešķiršanu.
- 28 Šajā ziņā prasītāji uzskata – tas, ka Civildienesta noteikumos skaidri ir paredzēta bijušā ierēdņa vai darbinieka iespēja kapitālu, kas atbilst viņa pensijas tiesībām, kuras iegūtas ESIPS, nodot citai pensiju sistēmai, kā arī pabalsta sakarā ar atbrīvošanu no amata izmaksa, pierāda, ka minētais kapitāls nepieder Savienības budžetam. Turklāt prasītāji apgalvo, ka arguments, saskaņā ar kuru ESIPS aktuārais līdzsvars varētu tikt izjaukts, atmaksājot summas, ko iemaksājuši bijušie ierēdņi vai darbinieki, kuri nav tiesīgi saņemt vecuma pensiju, nav pierādīts. Tāpat arī prasītāji apgalvo, ka solidaritātes principam, uz kuru ir balstīts minētais līdzsvars, ir jāsniedz labums bijušajam ierēdnim vai bijušajam darbiniekam, kas to ir sekmējis, pretējā gadījumā minētā solidaritāte izraisītu netaisnīgu līdzekļu samazināšanos.
- 29 Otrkārt, prasītāji norāda, ka viņu līdzekļu samazināšanās, kas izriet no Savienības iedzīvošanās, ir reāla un droši zināma.
- 30 Šajā ziņā prasītāji apgalvo, ka mirušā ierēdņa iegūtajām pensijas tiesībām atbilstošā kapitāla nodošanas “out” neesamības gadījumā viņi nav varējuši izmantot papildu tiesības, kas atbilst minētajam kapitālam, lai gan šāda nodošana “out” pensiju fondam, kura piesaistīta pēdējai mirušā ierēdņa darba vietai *ITER*, viņiem kā minētā ierēdņa tiesību pārņēmējiem būtu ļāvusi saņemt lielāku pabalstu nekā tas, kuru viņi jau saņem, jo pēdējā minētā apmērs ir atkarīgs no kopējās minētajā fondā uzkrātās summas.
- 31 Prasītāji piebilst – ja mirušais ierēdnis nebūtu veicis nodošanu “in”, viņi būtu varējuši saņemt arī pensiju vai kapitālu, ko maksā valsts sistēma, kurai viņš piederēja pirms dienesta uzsākšanas Savienībā.
- 32 Komisija apstrīd prasītāju argumentāciju.

- 33 Vispirms jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru prasība atmaksāt maksājumu, kas ir pamatota ar Savienības nepamatotu iedzīvošanos, prasa – lai tā tiktu atzīta par pieņemamu – izpildīt divus nosacījumus, proti, pierādīt, pirmkārt, Savienības iedzīvošanos bez juridiska pamata un, otrkārt, prasītāja finansiālā stāvokļa pasliktināšanos saistībā ar minēto iedzīvošanos (skat. spriedumu, 2018. gada 3. jūlijs, *Transtec*/Komisija, T-616/15, EU:T:2018:399, 156. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 Runājot par pirmo šī sprieduma 33. punktā minēto nosacījumu, saskaņā ar kuru atprasījuma tiesības attiecībā uz iedzīvojušos personu ir pakārtotas nepamatotas iedzīvošanās juridiska pamata neesamībai, ir jānorāda sekojošais.
- 35 Jānorāda, ka ar savu argumentāciju prasītāji neapšaubā, ka pastāv pienācīgs juridisks pamats, kas attiecas uz mirušā ierēdņa iemaksām ESIPS. Lai gan viņi sūdzas, ka dažādas iemaksas, ko mirušais ierēdnis veicis ESIPS, neatkarīgi no tā, vai runa ir par iemaksām, kas izriet no dienesta Savienībā, vai par iemaksām, kuras izriet no nodošanas “in”, ko viņš veica 2005. gadā (skat. šī sprieduma 3. punktu), tika veiktas “bez atlīdzības un nepamatoti” un “nebija izveidojušās [...] nekādas tiesības uz pensiju”, prasītāji tomēr savos procesuālajos rakstos nepārprotami atzīst, ka “pastāv juridisks pamats iemaksu veikšanai ESIPS”. Turklāt, atbildot uz jautājumu, ko Vispārējā tiesa uzdeva tiesas sēdē, prasītāju pārstāvis apstiprināja, ka viņu argumenti attiecās uz pienācīga juridiskā pamata neesamību, “lai paturētu summas”, kas atbilst iemaksām, kuras mirušais ierēdnis veicis ESIPS.
- 36 Tādējādi ar saviem argumentiem prasītāji tikai aicina Vispārējo tiesu atzīt, ka tas, ka Komisija pēc mirušā ierēdņa nāves patur visas iemaksas, ko viņš veicis ESIPS, veido Savienības iedzīvošanos bez juridiska pamata.
- 37 Tā kā mirušais ierēdnis iemaksas ESIPS veica kā līgumdarbinieks palīguzdevumiem, pēc tam kā pagaidu darbinieks un, visbeidzot, kā ierēdnis, viņam pēc aiziešanas no darba bija piemērojami noteikumi par viņa pensijas tiesībām atbilstoši nosacījumiem, kas ir paredzēti Civildienesta noteikumu V sadaļas 3. nodaļā un Civildienesta noteikumu VIII pielikumā. Šajā ziņā ir jānorāda sekojošais.
- 38 Pirmkārt, Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 36. pantā ir noteikts:
“Visos gadījumos no algām un invaliditātes pabalstiem ietur iemaksas [ESIPS].”
- 39 Saskaņā ar Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 38. pantu “pareizi ieturētas iemaksas atpakaļ neizmaksā”.
- 40 Civildienesta noteikumu 83. panta 2. punktā ir paredzēts:
“Ierēdņiem jāfinansē viena trešdaļa no [ESIPS] izmaksām. Iemaksu summa ir 10,3 % no ierēdņa pamatalgas, neņemot vērā 64. pantā paredzētos korekcijas koeficientus. To katru mēnesi atskaita no ierēdņu algām. [...]”
- 41 Tādējādi no šiem noteikumiem un it īpaši no Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 36. panta un Civildienesta noteikumu 83. panta 2. punkta izriet, ka Savienības ierēdņiem un darbiniekiem ir pienākums veikt finanšu ieguldījumu ESIPS.

- 42 Otrkārt, Civildienesta noteikumu 77. pantā, kas ir ietverts Civildienesta noteikumu V sadaļas 3. nodaļā, ir noteikts:

“Ierēdnim, kurš ir bijis dienestā vismaz desmit gadus, ir tiesības saņemt izdienas pensiju. Tomēr viņam ir tiesības uz šādu pensiju neatkarīgi no dienesta ilguma, ja viņš ir pārsniedzis pensionēšanās vecumu, ja laikā, kad viņam bija rezerves statuss, nav bijis iespējams viņu atjaunot amatā vai pensionēšanas gadījumā dienesta interesēs. [..]

Pensionēšanās vecums ir 66 gadi. [..]”

- 43 Saskaņā ar Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktu ierēdnis vai darbinieks, kas uzsāk dienestu Savienībā pēc darba valsts pārvaldē, valsts vai starptautiskā organizācijā vai darbības nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, ir tiesīgs pēc štata ierēdņa statusa iegūšanas, bet pirms pensijas tiesību iegūšanas saņemt izdienas pensiju Civildienesta noteikumu 77. panta izpratnē, iemaksāt Savienībai izdienas pensijas tiesību, kas iegūtas, pamatojoties uz šādu darbu vai statusu, kapitāla vērtību, kura atjaunināta līdz faktiskajam pārskaitījuma datumam.

- 44 Saskaņā ar Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punktu:

“Ierēdnis, kurš atstāj Savienības dienestu, lai:

- uzsāktu dienestu valsts pārvaldē, valsts vai starptautiskā organizācijā, kas noslēgusi līgumu ar Savienību[;]
- uzsāktu darbu nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, pamatojoties uz ko viņš iegūst pensijas tiesības tādas shēmas ietvaros, kuras pārvaldes iestādes ir noslēgušas līgumu ar Savienību[;]

ir tiesīgs likt pārskaitīt savu Savienībā iegūto izdienas pensijas aktuāro ekvivalentu, kas atjaunināts līdz faktiskajam pārskaitījuma datumam, uz šīs pārvaldes vai organizācijas pensiju fondu vai pensiju fondu, kurā viņš iegūst pensijas tiesības, pamatojoties uz darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā.”

- 45 Saskaņā ar Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 12. panta 1. punktu:

“Ierēdnis, kurš vēl nav sasniedzis pensionēšanās vecumu un kura dienesta attiecības izbeidzas citu iemeslu dēļ, izņemot nāvi vai invaliditāti, un kuram nav tiesību saņemt tūlītēju vai atliktu izdienas pensiju, atstājot dienestu, ir tiesīgs saņemt:

[..]

- b) [..] 11. panta 1. punktā paredzētos pabalstus vai šādu pabalstu aktuārā ekvivalenta iemaksu privātā apdrošināšanas sabiedrībā vai pensiju fondā pēc viņa izvēles, ar nosacījumu, ka šī sabiedrība vai fonds garantē, ka:
- i) kapitāls netiks atmaksāts;
  - ii) mēneša ienākumus izmaksās agrākais no 60 gadu vecuma un vēlākais no 66 gadu vecuma;
  - iii) ir paredzēti noteikumi par reversijas vai apgādnieka zaudējuma pensijām;
  - iv) pārvedumu uz citu apdrošināšanas sabiedrību vai citu fondu atļaus vienīgi tad, ja minētais fonds atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti i), ii) un iii) punktā.”

- 46 No šīm tiesību normām izriet, ka Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktā ierēdnim vai darbiniekam, kas uzsāk dienestu Savienībā pēc darba valsts pārvaldē, valsts vai starptautiskā organizācijā, vai arī pēc darbības nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, ir paredzēta iespēja veikt atbilstoši viņa iepriekšējai profesionālajai darbībai iegūto pensijas tiesību nodošanu “in” ESIPS. Turklāt Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punkts kopsakarā ar Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 12. panta 1. punkta b) apakšpunktu ierēdnim vai darbiniekam, kas atstāj Savienības dienestu, paredz iespēju veikt Savienībā iegūto pensijas tiesību nodošanu “out” citam pensiju fondam vai privātai apdrošināšanas sabiedrībai, kas sniedz zināmas īpašas garantijas.
- 47 Treškārt, no šīm tiesību normām arī izriet, ka Savienības ierēdņu un darbinieku iemaksu ESIPS, neatkarīgi no tā, vai runa ir par iemaksām, kas izriet no dienesta Savienībā, vai iemaksām, kuras izriet no nodošanas “in”, mērķis ir finansēt ESIPS, lai nākotnē maksātu izdienas pensiju saskaņā ar Civildienesta noteikumu un VĪN normām. Tādējādi šīs tiesību normas neparedz izveidot kapitālu, ar ko attiecīgais ierēdnis vai darbinieks varētu rīkoties. Tāpēc pretēji tam, ko prasītāji apgalvoja tiesas sēdē, ierēdņi un darbinieki nav viņu finanšu iemaksām ESIPS atbilstošo summu “īpašnieki”.
- 48 Šajā gadījumā jāuzsver, ka Savienības iedzīvošanās pēc tam, kad mirušais ierēdnis veicis iemaksas ESIPS, kuras ir lūgts atmaksāt, neatkarīgi no tā, vai runa ir par iemaksām, kas izriet no dienesta Savienībā, vai iemaksām, kuras izriet no nodošanas “in”, ko viņš veicis 2005. gadā (skat. šī sprieduma 3. punktu), nav juridiski nepamatota, jo šīs iemaksas ir veiktas, lai nākotnē maksātu izdienas pensiju saskaņā ar Civildienesta noteikumu un VĪN normām.
- 49 Turklāt jānorāda – tā kā mirušais ierēdnis nav nedz nostrādājis dienestā desmit gadus pirms aiziešanas no darba, nedz sasniedzis 66 gadu vecumu, un abi šie nosacījumi ir kumulatīvi saskaņā ar Civildienesta noteikumu 77. panta noteikumiem, kas atgādināti šī sprieduma 42. punktā, viņš nevarēja pretendēt uz izdienas pensiju.
- 50 No visiem šī sprieduma 38.–45. punktā atgādinātajiem noteikumiem izriet, ka pēc aiziešanas no Savienības dienesta mirušais ierēdnis varēja tikai lūgt ESIPS iegūto izdienas pensijas tiesību aktuārā ekvivalenta – kura daļu veidoja 2005. gadā veiktā nodošana “in” – nodošanu “out” vai nu pensiju fondam, kurā viņš turpmāk ieguva tiesības, ņemot vērā darbu *ITER*, vai arī privātai apdrošināšanas sabiedrībai vai pensiju fondam pēc savas izvēles, kas atbilst Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 12. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteikto kritēriju uzskatījumam.
- 51 Turklāt jānorāda, ka nevienā Civildienesta noteikumu, tā pielikumu un VĪN normā nav paredzēta iespēja vai pienākums ierēdņa vai darbinieka aiziešanas no darba gadījumā, kas notikusi pēc vairāk nekā vienu gadu ilga dienesta, bet pirms desmit gadu dienesta, visu vai daļu no iemaksām, kas atbilst ESIPS iegūtajām pensijas tiesībām, atmaksāt bijušajam ierēdnim vai darbiniekam vai nāves gadījumā viņa tiesību pārņēmējiem, jo attiecīgās iemaksas nav pielīdzināmas kapitālam, ar ko bijušais ierēdnis vai darbinieks varētu rīkoties. Vienīgais pienākums, kas šādos apstākļos ir administrācijai, ir paredzēts VĪN 3. panta 1. punktā un tas izpaužas tā, ka brīdī, kad ierēdnis vai darbinieks galīgi izbeidz dienesta attiecības, ir viņam jāpaziņo aktuārā ekvivalenta summa, kura atbilst visām pensijas tiesībām, ko viņš šajā brīdī ir ieguvis ESIPS.
- 52 Turklāt, runājot par iemaksām, kas atbilst tā kapitāla nodošanai ESIPS, kurš veido valsts pensijas tiesības, ko mirušais ierēdnis ieguvis pirms stāšanās dienestā Savienībā, no VĪN 8. panta 5. punkta skaidrā un precīzā formulējuma izriet, ka ikviens lēmums, kurš attiecas uz šī sprieduma

43. punktā aprakstīto nodošanas “in” procedūru, “savas iedabas dēļ ir neatsaucams”. Tikai pieteikums par nodošanu “out” ļauj ierēdnim vai darbiniekam, kas galīgi izbeidz dienestu Savienībā, ESIPS iegūto izdienas pensijas tiesību aktuāro ekvivalentu nodot citai pensiju sistēmai.

- 53 Tāpat arī, pat ja pieņem, ka prasītāju argumenti ir jāinterpretē tādējādi, ka to mērķis ir izvirzīt iebildi par VĪN 8. panta 5. punkta prettiesiskumu (skat. šī sprieduma 24. punktu), jānorāda, ka šie argumenti pirmoreiz tika izvirzīti replikas stadijā un ka tos nevar uzskatīt par jau izvirzītā pamata paplašinājumu. Tādējādi šie argumenti ir jauns pamats, kas nav balstīts uz tiesiskajiem un faktiskajiem apstākļiem, kuri konstatēti tiesvedībā, un kas tāpēc ir jānoraida kā nepieņemams saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 84. pantu, kurā ir aizliegts tiesvedības laikā izvirzīt jaunus pamatus.
- 54 Šajā gadījumā, neraugoties uz PMO nosūtīto lūgumu sniegt informāciju kopš 2020. gada 1. jūlija (skat. šī sprieduma 6. punktu), netiek apstrīdēts, ka mirušais ierēdnis pirms savas nāves nav iesniedzis pieteikumu par nodošanu “out”, kas pamatots ar Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. punkta noteikumiem, lai gan šāds lūgums sniegt informāciju var apstiprināt pieņēmumu par A nodomu veikt šādu nodošanu “out”.
- 55 No tā izriet – tā kā nav tikusi izmaksāta mirušā ierēdņa izdienas pensija un viņš nav iesniedzis pieteikumu par nodošanu “out”, Komisijai, kurai katrā ziņā nevienā tiesību normā nav paredzēta iespēja tiesību pārņēmējiem atmaksāt visu kapitālu vai daļu no kapitāla, kas atbilst pensijas tiesībām, kuras iegūtas ESIPS vai kuras mirušais ierēdnis pirms savas nāves nodevis ESIPS, nevar pārmest nepamatotu iedzīvošanos tāpēc, ka pēc mirušā ierēdņa nāves tā ir paturējusi visas iemaksas, ko viņš ir veicis ESIPS.
- 56 No iepriekš izklāstītā izriet – nevar uzskatīt, ka Savienības iedzīvošanās tāpēc, ka pēc ierēdņa nāves ir paturētas viņa veiktās iemaksas ESIPS, kuras ir lūgts atmaksāt, neatkarīgi no tā, vai runa ir par iemaksām, kas izriet no dienesta Savienībā, vai iemaksām, kuras izriet no nodošanas “in”, ko viņš veica 2005. gadā, ir juridiski nepamatota, līdz ar to pirmais nosacījums, no kura ir atkarīga nepamatotas iedzīvošanās esamības konstatācija, nav izpildīts, un tāpēc nav jāpārbauda, vai ir izpildīts otrais šī sprieduma 33. punktā paredzētais nosacījums.
- 57 Tāpēc vienīgais pamats ir jānoraida un jānoraida prasība atcelt apstrīdēto lēmumu.

Par prasījumiem atmaksāt pieprasītās summas

- 58 Ar otro prasījumu daļu prasītāji lūdz Vispārējo tiesu dot rīkojumu atmaksāt, pirmkārt, valsts pensijas tiesības, ko mirušais ierēdnis ieguvis pirms stāšanās dienestā Savienībā un kas nodotas ESIPS, un, otrkārt, pensijas tiesības, kuras viņš ieguvis ESIPS pirms nāves.
- 59 Šajā gadījumā, tā kā Vispārējā tiesa ir secinājusi, ka vienīgais pamats, ko prasītāji izvirzījuši, lai pamatotu šajā prasībā izvirzītos atcelšanas prasījumus, un kas attiecas uz Savienības nepamatotu iedzīvošanos, ir nepamatots un ir jānoraida, šī sprieduma 58. punktā minētie finansiālie prasījumi, kuri arī ir balstīti uz apstrīdētā lēmuma likumību, tāpēc var tikai tikt noraidīti.
- 60 No visa iepriekš izklāstītā izriet, ka prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 61 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.
- 62 Tā kā prasītājiem spriedums ir nelabvēlīgs, viņiem ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) OR un OS atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Truchot

Kanninen

Perišin

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2023. gada 6. septembrī.

[Paraksti]